

Imaginile cu peisaje naturale sau antropizate privite de sus, dau întotdeauna o înțelegere mai bună a realităților decât dacă trebuie să ne rezumăm doar la cele care pot fi făcute de la nivelul solului... Însă a ajunge la înălțimea dorită la acele locații pe care le consideri tipice și fotografiabile cu riscuri acceptabile, la momentele care contează... când lumina este cea dorită și poți surprinde splendoarea pe care mulți sunt constrânși doar să și-o închipuie... A ridica în văzduh echipamente și corpul uman capabil să le utilizeze, este mai ușor de zis decât de făcut...

Cât de mare este oare utilitatea educativă și impactul vizual produs de imagini relevante despre peisaje rurale maramureșene privite de sus, gospodării și biserici de lemn, circuri glaciare și stâncării, păduri și zone înierbate, cursuri de ape și zone lacustre, Sighetul – capitala voievodală? Balonul cu aer cald este o variantă de zbor destul de interesantă dacă dorești să faci imagine fotografică și film cu peisajul în care trăim. Dacă zbori cu avionul nu prea ai timp să încadrezi ceea ce ai dori, din cauza efectului vitezei de zbor dacă zbori mai jos; dacă zbori mai sus, din cauza înălțimii pierzi cam mult din claritate pentru a avea o imagine bună. Elicopterul trepidează foarte tare, așa că ai nevoie de giroscop pentru filmare... așadar a rămas... balonul. Desigur, și balonul are aspecte problematice, deoarece zborul este posibil doar în perioade cu vânt de intensitate redusă/ moderată, nu ai controlul direcției zborului decât prin ridicare/ coborâre și poziționarea în curenți de aer care au eventual direcții diferite, spațiul este redus în năclă la un balon de dimensiuni nu extraordinar de mari șamd. Zborul este în general pe o distanță relativ scurtă, deci și varietatea peisajelor fotografiabile este limitată... A recupera balonul aterizat undeva la margine de Lume, înseamnă găsirea locației, eventual nevoia de un tractor care să urce pe drumurile înecate de noroie și adâncite încât o mașină de teren nu are cum să ajungă... La zboruri de seară, acest aspect poate deveni și mai problematic, deoarece drumuri de acces nu există în foarte multe zone, iar găsirea unui punct pe baza unor coordonate în peisajul munților Igriș, Rodnei, Țibleș sau Maramureșului este o glumă care nu este amuzantă... plus că în balon nu ai loc pentru a mai duce și ceva minimal ce să faciliteze o înnoptare cât de cât umană... pentru câțiva oameni.

Cu toate acestea, contează până la urmă să existe un rezultat produs de fructificarea unor ocazii existente și ne-ratate. Suntem la început cu zborurile, din păcate o săptămână a fost vreme nefavorabilă zborului de dimineață și seară concomitent cu lumina necesară fotografierii de excelență, dar, totuși... am găsit câteva mici breșe între cumulonimbuși cu fulgere și tunete și plafon de nori cât vezi cu ochii, între rafale de ploaie și pulsee de vânt.

Zboruri cu balonul prin Maramureș

Scris de dr. Peter Lengyel (Asociația Valea Verde)

Miercuri, 20 Iulie 2011 21:19 - Ultima actualizare Joi, 21 Iulie 2011 10:39

Totodată, plăcută rămâne amintirea acelor momente de botez de după zbor, când pilotul, Mihai, ține un discurs prin care simbolic îți donează peisajul pe care l-ai văzut din aer, îți pune niște iarbă pe cap, îți aprinde câteva fire de păr și toarnă niște șampanie peste tine... declarându-te spre exemplu Conte de Șugatag... și apoi ne salutăm cu Aterizări Fericite!

Povestea zborurilor cu balonul prin peisajul maramureșean va continua la sfârșit de iulie, când vom reveni din Dobrogea...

AUTOR: □ **dr. Peter Lengyel (Asociația Valea Verde)**

Mai multe poze gasiti pe

<http://peterlengyel.wordpress.com/>

